

OP HET STRAND

De strandwacht (1)

Tim en Tamara hebben hun diploma reddingszwemmen gehaald. Als ze dat aan opa Sippelaar vertellen is hij erg trots op hen. “Jij hebt het ook gehaald, Tamara?” vraagt opa. “Dat Tim dat kan geloof ik wel, maar van jou vind ik het heel knap.” Tim vertelt: “Tamara was eerst gewoon mee. Dat was handig, want dan kon ik op haar oefenen. Zoals hoe je met een drenkeling naar de kant zwemt als je het hoofd vasthoudt. Maar toen zei de zwemleraar dat we moesten wisselen en heeft Tamara geprobeerd met mij naar de kant te zwemmen. Ze kon het net zo goed als ik.” De tweeling was ook op kids-EHBO en is er nu klaar voor om mensen, die dreigen te verdrinken, te helpen. “We kunnen ook reanimeren,” vertelt Tamara. “Als wij bij je zijn, hoef je dus nooit meer bang te zijn dat je dood gaat. We kunnen je weer bij kennis krijgen.” “Ah,” lacht opa Sippelaar, “dat is een veilig gevoel!”

Strandwacht worden.

“Maar nu wil ik strandwacht worden,” zegt Tim. “Toen ik in de zomer hier was, hebben mijn Amelander vrienden verteld dat ze met groep 7 en 8 op het strand zijn geweest om alles te leren over de strandbewaking. Dat wil ik ook, dan kan ik misschien meteen solliciteren voor volgend jaar”. Opa Sippelaar fronst zijn voorhoofd. Volgend jaar zal Tim 11 zijn, nog te jong om strandwacht te worden. Hij zegt er echter niets over, maar stapt net als de kinderen op de juttersfiets. Ze gaan richting het strand van Buren. Ze hebben kans dat ze daar Jan Verbiest zullen zien. “Jan Verbiest is de L.C.L. hier op Ameland, de Local Coördinator Lifeguards,” vertelt opa. “Als je dat vertaalt zou je kunnen zeggen: de

baas van de strandwachten. Maar dat betekent niet dat hij echt de baas speelt. Strandwachten mogen veel zelf beslissen.” Als ze op het strand aankomen zien ze meteen dat er iets aan de hand is. De waterscooter is op weg naar een man die heel ver in zee is. De tweeling racet naar de waterkant en ze zien hoe de strandwacht de zwemmer terug loodst naar veilig water. Dan wordt de scooter weer op de trailer en vlakbij de strandvlag gezet. Opa en Tim helpen om de scooter door het zand op zijn plaats te trekken. Dat levert Tamara mooie plaatjes op! Ze fotografeert alles met haar mobiel.

Tim stelt een vraag.

“Hoe zijn jullie strandwachten geworden?” vraagt Tim aan de twee mannen. “Want dat wil ik ook.” De strandwachten stellen zich voor aan opa Sippelaar, Tim en Tamara. “We zijn Matthijs en Corné. Ik kan me voorstellen dat je dat wilt! Het is een geweldige baan.” Corné vertelt dat hij gek is op water, altijd al geweest. Omdat hun huis aan de Vinkeveense Plassen staat, moest Corné al vroeg op zwemles en haalde hij zijn A- en B-diploma. Maar toen hij ook voor C wilde, zei zijn moeder dat hij eerst moest leren fietsen. Dat kon hij toen nog steeds niet. Corné gaat terug naar de bewakingspost en neemt hen mee om Jan Verbiest te ontmoeten.

Wat strandwachten doen.

“Het is erg belangrijk werk wat de strandwachten doen,” vertelt Jan Verbiest. “Deze zomer hebben we drie mensen kunnen redden. Er was één jongen bij die een bal achterna was gezwommen en net als de bal ver werd meegenomen door de vloedstroom. Met de boot is hij er weer uit gehaald. De twee andere mensen kregen kramp en konden daardoor moeilijk terug zwemmen. Bij Hollum is de stroom vaak sterk. In de zomer van 2016 waren er langs de hele Nederlandse kust 13 personen die echt in moeilijkheden waren geraakt, maar de strandwachten hebben ze allemaal kunnen redden. Bij de reddingsposten van Buren, Nes en Hollum zijn altijd vier strandwachten te vinden. Eén ervan staat bij het water bij de linker vlag, de ander staat bij de rechter vlag en één blijft op de reddingpost en blijft daarvandaan de zwemmers in zee in de gaten houden. Zo bewaken ze een vrij groot gebied met op een mooie zomerdag heel veel toeristen. De vierde strandwacht is op de EHBO post. Deze helpt mensen die een verwonding hebben zoals een snijwond, een verstukte enkel of een kwallenbeet”. “Wij hebben op EHBO geleerd dat je meteen het zeewater weer moet ingaan, dat helpt tegen kwallenbeten,” weet Tim. “Of je moet er overheen plassen. Dat is nog beter. Maar dat is makkelijker voor jongens dan voor meisjes.” Als Jan Verbiest daarom moet lachen, durft Tim met zijn vraag te komen: “Ik wil hier volgend jaar graag komen werken. Ik heb mijn redding diploma en kids-EHBO. Ik wil de hele vakantie wel komen”. “Ik kan wel een jongen als jij gebruiken,” vertelt Jan, “maar nog niet volgend

jaar. Je moet 18 zijn om hier te komen werken. Maar als je wilt, kun je morgen wel langskomen om te zien wat voor werk er precies moet gebeuren. Misschien vind je het wel leuk om te zien waar je woont als je hier op Ameland strandwacht wordt”

Wonen op het strand.

Strandwachten wonen in de wachtpost! Tim kijkt zijn ogen uit. Beneden is de EHBO post en zijn de toiletten, boven is de uitkijkpost. Meteen daarachter slapen de mannen in twee stapelbedden. “We wonen 24 uur per dag op het strand! Als we ‘s morgens wakker worden, zien we meteen hoe het weer is en bij laagwater bekijken we hoe de zandbanken eruit zien. Dan weten we ‘s morgens vroeg al waar we de geelrode vlaggen het best kunnen neerzetten,” vertelt Corné. Strandwacht Judith vraagt aan Tamara of ze wil weten waar de meisjes slapen: “Wij hebben twee stapelbedden in een kamer beneden in het gebouw hiernaast op het strand. Dat is achter de plek waar de waterscooter na 6 uur ‘s avonds wordt neergezet. Heb jij misschien ook zin om morgen mee te komen met je broer? Dan word ik je buddy. Dat is iemand, die je alles uitlegt en met alles helpt.” En zo komt het dat Tim en Tamara de volgende morgen om half negen met croissants voor het ontbijt van de strandwachten terug zijn op het strand. Wat zal er die dag gebeuren?